

**A Diósd Református Gyülekezetben elhangzó, óévi (december 27-i vasárnapi)
istentisztelet írott változata**

Igeszakasz: János evangéliuma 1,14-18.

Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. 15 János bizonysgot tett róla, és azt hirdette: Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. 16 Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. 17 Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el. 18 Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.

Javasolt énekek: énekeskönyvünk 165 és 462. énekei

Igehirdetés

Két ember figyeli a tájat a vonatablakon keresztül. Az egyikük arcán unalom, tekintete lenéz, megsemmisítő. A másik ragyogó arccal, kíváncsi, fürkésző tekintettel követi az előtte elhaladó tájat és gyakran fel is kiált:

- Ez csodálatos! nahát!...

Az utastársa megelégteli egy idő után és ráförmed:

- Ugyan, hagyja már abba! Iparvidéken megyünk keresztül, mindenütt szürke épülettömbök, vezetékek...mit lát ebben csodálatosnak?!

- A kórházból tartok hazafelé, ahol hónapokon keresztül feküdtem, mert elveszítettem a látásom, de az ügyes orvosomnak és a kezelésnek köszönhetően újra látok. Csodálatos! Minden csodálatos, ami a szemem elé tárul!

János apostol Keresztelő Jánost idézve tesz bizonysgot arról, amit látott: Jézus Krisztusról, Isten dicsőségéről. Egy felfoghatatlan, lenyűgöző csodáról beszél: az Istent soha senki nem látta, láthatta, de Isten akarta, hogy ne csak hallhatóvá, láthatóvá is váljék az övéi számára, ezért elküldte az egyszülött Istent, Jézus Krisztust! Láttuk az ő dicsőségét, az Ige testté lett.

A teológiai évek alatt, ha valaki kérkedni kezdett, hogy mi mindent volna képes megtenni, azt mondtuk neki ugratva: hang vagy! Vagyis: úgysem teszed vagy mered megtenni, amit mondasz, csak hang marad, csak beszélsz róla, de tettek nem lesznek belőle. Van úgy, hogy az ember nem tud hinni

Isten hangjának, szavának, azt mondja: ugyan már, nem lesz ebből semmi, jobb, ha magam veszem kézbe az életem. Az ige bizonyága szól ma hozzánk: Isten nem csupán hang, megteszi, valóra váltja, amit megígért! Hogy elhidd, lásd, a hang, a szó, az Ige testet öltött Jézus Krisztusban.

A bűneset következtében Isten bezárta az ember előtt azt a lehetőséget, hogy láthassa Őt. Hallani viszont hallhatta, de ez – ahogy látjuk az egész Ószövetségen keresztül – nem volt elegendő az embernek ahhoz, hogy hű maradjon hozzá. Sok más hang is keveredett az Övével és az ember más hullámhosszokra állt.

Isten törvényeket adott, rendelkezéseket, de ezeket az ember nem látta jól és törvényeskedővé, mások fölött, mások életével rendelkezővé lett.

Akkor Isten egyszülött Fiát, Jézus Krisztust küldte el, hogy általa láthatóvá váljék Ő maga. Nem csupán hangjával kívánt közelebb kerülni az emberhez, láthatóvá is tette önmagát Jézusban. Benne pedig meg volt minden, amit Isten az embernek mondani akart. De az ember szeme annyira hozzá szokott a sötétséghez, hogy Jézusban a többség nem látott mást, csak egy szelíd bolondot, bölcs vándort, rabbit, prófétát...

Mit látunk? Kit látunk? Törvényeket, amelyeket nem tudunk maradéktalanul megtartani és így a hibáinkat, a méltatlanságunkat, a vétkekességünket, a tehetetlenségünket, ami arra késztet, hogy feladjuk és önerőből, magunkra utalva próbáljunk meg boldogulni ebben a világban addig, amíg lehet? Vagy Isten végtelen szerelmét, ami lehetővé tette, hogy lássuk az Atya egyszülöttjének dicsőségét? Istent senki nem láthatta, ezért láthatóvá tette magát Jézus Krisztusban.

Mit látunk Jézusban? Bölcs prófétát, szelíd reformert vagy a testet öltött Igét, mindazt, amit Isten közölni akar velünk?

Jézus ott lakott az Atyával és a lélekkel kibeszélhetetlen ragyogásban, egységben, szentségben és mindezt otthagya magára öltötte az emberi testet, az emberek között lakott. Az ember általában felfelé törekszik (még magasabb fok a ranglétrán, még több vagyon, még több tudás...) Jézus lemondott hatalmáról, gazdagságáról, dicsőségéről, hogy segítsen az emberiségen. Mélyre hajló, földig érő szeretet... Amikor gyerekkoromban a testvéreimmel királynőt játszottunk, nem lehetett csak úgy, melegítőben felülni a gyerekszoba közepén álló trónra. Ahhoz földig érő ruha kellett, mert attól lett az egyikünk más, mint a többi, előkelő, királyi. Ha egy ruha ennyire számít, hogy milyennek látnak és hogy érzem magam, mennyivel inkább az Isten ajándéka? A földig érő szeretet méltóságot ad.

Jól látni...azt látni, ami a valóság. Azt látni, amit Isten megmutatni akar nekünk...bárcsak mindig képesek lennénk rá!

Látni az ő dicsőségét. Látni: szemlélni, szemlélődve figyelni. nem csak futólag látni, hanem elmélyülve figyelni. A tanítványok figyelték Jézust, itták a szavait, látták a reakcióit, viselkedését – látták a dicsőségét. Látták irgalmasságát (gyógyítás), látták hatalmát (tenger lecsendesítés, kenyérszaporítás). Látták türelmét, isteni tulajdonságát (farizeusok).

Ahogy viselkedett, megnyilvánult benne az Isten dicsősége.

Látni időbeni végtelenségét. Utánam jön, de megelőz – idézi az apostol Keresztelő Jánost – előbb volt, mint én. Már-már olyan ez a mondat, mint egy találókérdés (Jn 1,15). Jézus, Földre szállása előtt már létezett: Ő Isten. Végtelen az időben. S ha egyik tulajdonsága végtelen, akkor egyéb tulajdonsága is végtelen. Ha időben végtelen, akkor szeretetben, türelemben, isteni hatalmában is végtelen.

Jézus jósága annyira kimeríthetetlen, hogy kegyelmet kegyelemre kaptunk. Ajándékainak egyike követte a másikat, úgy, hogy még az egyikből fel sem ocsúdott a tanítványi köre, azok, akik hallgatták Őt és már részesei lettek a következő csodának.

Kegyelmet kegyelemre kaptak.

Bíróságon szoktak kegyelmet gyakorolni. Csak azzal szemben lehet, aki bűnös, aki vádlottként ott áll a bíró előtt, bűnösnek találtatott és kiszabják a bűneivel arányos büntetést. A kegyelem szó annyit jelent: könyörölni, megbocsátani, ajándékozni, nem érdem szerint adni valamit. És mi ezt tetézve kaptuk meg Jézus Krisztusban.

Látni azt a lenyűgöző árat, amivel fizetett, hogy te bűnbocsánatot nyerjünk.

Isten törvényt adott Izraelnek, összefoglalta a 10 parancsolatban, beírta mindenki szívébe. Mindenki tudja, mik az alapvető erkölcsi törvények, még akkor is, ha soha nem volt Biblia a kezében: szívbe írt törvény. Lelked mélyén tudod, ha vétkeztél. Isten az ő jóságát mutatta az embereknek Jézus eljövetele előtt is, de az ember számára homályossá vált, elveszett benne. Alapvető igazság: ha vétkezel, Isten kész megbocsátani, de annak ára van! Csakis élet feláldozásával van új élet. Az áldozati bárányok vére nem volt elég ahhoz, hogy az embereket visszatartsa a vétkezéstől. Eljött Jézus, hogy egyszeri áldozatával fizessen az ember életéért, hogy megtisztulhasson bűneiből. Ő fizetett, te ajándékba kapod ingyen, kegyelemből.

Zavarba ejt, lenyűgöz, lekötelez, amikor elképzéléseden felül ajándékoznak. Ilyen a Jézus ajándéka. A kegyelem Jézus által van! Csak Jézuson keresztül érted meg, hogy ki az Isten. S mivel Isten láthatatlan, csak Jézus életéből érted meg, milyen Isten jósága, kegyelme, jóindulata.

Látni. Természetes velejárója az életünknek, nem is gondolunk rá, vagy csak nagyon ritkán, mekkora ajándék az, hogy reggel kinyitjuk a szemünket és látunk. És egyáltalán nem természetes. Az tudná ezt igazán megértetni velünk, aki egyik pillanatról a másikra elveszítette a látását, vagy nem tudja kinyitni a szemeit...

Újra látni. Még nagyobb ajándék, mint az előbbi. Ha valaki újra visszakapja a látását, lekerül a kötés, a hályog a szeméről és újra rácsodálkozik a világra, az őt körülvevő dolgokra, átértékelődik minden: ami eddig megszokott, talán fel sem tűnő dolog volt, az most csodaértékű lesz.

Újra látni. Nemcsak a szemünkkel, hanem a hitünkkel, amikor szív elől tévesztjük Jézust. Nem Ő tűnik el, nem Ő lép ki a látókörünkből, nem Ő hagy magunkra, hanem annyi minden egyéb rakódik a hitbeli látásunkra, hogy megvakulunk látni Őt. Kétségbeesetten kutatjuk akaratát, vezetését, jelenlétét.

Azt mondják, aki születése óta világtalan, az nem fordul meg, ha a nevéen szólítják, csak megáll. Aki viszont valami miatt elveszítette a látását, az a hang irányába fordul.

Jézus ma is hív, hallatja hangját. Engedd magad megszólítani!

Az év utolsó napján elkerülhetetlenül számba vesszük az elmúlt időt. Talán nincs is olyan, aki úgy lép át az utolsó percek küszöbén, hogy vissza sem néz. Ennek az évnek meg volt mindannyiunk számára a maga fontos tanítása még akkor is, ha az adott pillanatban csak értetlenséget, dühöt, keserőséget váltott ki belőlünk.

Mit látsz, ha visszatekintesz? És mennyire van hatással rád mindaz, amit magad mögött hagysz? Gondosan összecsomagolt batyuként cipeled magaddal vagy megtapasztalásaidból született bölcsességed ékköveként zsebedbe/szívedbe süllyeszted és derűs arccal indulsz tovább?

Ki tudod-e mondani, mint János: Ő volt az!...Minden mindenkben.

Tekints vissza, de ne maradj ott! Engedd bezáródni az ajtókat és vedd észre Isten lábnyomát még a legárnyaltabb útszakaszokon is és bizakodó előrelátással indulj tovább! Ámen

Imádkozzunk!

Istenem, Veled tekintek vissza a Tőled ajándékkal kapott mögöttem levő évre. Látom szabadításod, védő karod, végtelen bölcsességed életem minden napján, eseményében. Bizonyos idő elteltével mindent másképp látok, mint abban a pillanatban, amikor épp átélek valamit. Te ismered Uram azokat a dolgokat, amelyeket nagyon nehezemre esik elfogadni, amik kapcsán olyan nehezen indul

hálaadásra a szívem! Most le akarom tenni Előtted mindezt és hálát adok neked megtartó szeretetedért! Hálát adok a testté lett Igéért, Jézus Krisztusért! Hálát adok végtelen gazdagságú kegyelmedért! Nyisd meg szemeim, hogy lássalak Téged akkor is, amikor minden elsötétül körülöttem, nyisd meg füleim, hogy halljam hangodat akkor is, amikor minden más hang hangosabbnak tűnik, teremtsd újjá szívemet, hogy örömmel engedelmeskedjen Neked, kövessen Téged, bízza Rád magát! Légy velem, támogass és erősíts, mert nélküled gyenge vagyok, csodáidra világtalan! Láttasd meg velem mindazt, amit szeretnél, hogy lássak, megértsek, elfogadjak, munkálkodj bennem, általam, változtass, formálj újjá Jézus Krisztusért! Ámen

Hirdetések:

- Köszönjük Szemeti – Tarsoly Eszter lekipásztorunk szolgálatát!